

”گیان سُوریہ کی روحانی ستاروں کی پِن پِن وشیشتائیں“

آج گیان سُوریہ گیان چندرما، اپنی ورائی ستاروں کو دیک رہی ہے۔ کوئی سنیہی ستاری ہے، کوئی وشیش سھیوگی ستاری ہے، کوئی سھج یوگی ستاری ہے، کوئی سریشت گیانی ستاری ہے، کوئی وشیش شیوا کی امنگ والی ستاری ہے۔ کوئی محنت کا قل کانی والی ستاری ہے، کوئی سھج سقلتا کی ستاری ہے۔ اُسی پِن پِن وشیشتائون والی سپی ستاری ہے۔ گیان سُوریہ دواران سرو ستاروں کو روحانی روشنی ملنی کارٹ چمکنی والی ستاری تو بن گئی۔ لیکن ہرایک پرکار کی ستاری کی وشیشتا کی جھلک پِن پِن ہے۔ جئسی استول ستاری پِن پِن گرہ کی روپ ہر پِن پِن قل الپکال کا پراپت کراتی ہے۔ اُسی گیان سُوریہ کی روحانی ستاروں سین پی سرو آتمائوں کا اوناشی پراپتی کا سنبند ہے۔ جئسا سیم جس وشیشتا سمپن ستارا ہے وئسا اُرلوں کو یہ اُسی پرمائی قل کی پراپتی کرانی کی نمت بنتا ہے۔ جتنا سیم گیان چندرما و اسُوریہ کی سمیپ ہے اُتنا اُرلوں کو یہ سمیپ سنبند ہ لاتی ہے ارتات گیان سُوریہ دواران ملی ہوئی وشیشتائون کی آذار پر، اُرلوں کو دئریکت وشیشتائون کی شکتی کی آذار پر اُتنا سمیپ لایا ہے جو اُنھوں کا دئریکت گیان سُوریہ، گیان چندرما سین سنبند ہو جاتا ہے۔ اتنی شکتیشالی ستاری ہو نان! اگر سیم شکتیشالی نہیں، سمیپ نہیں تو دئریکت کنیکشن نہیں جُتا سکتی۔ دُر ہونی کی کارٹ اُنھیں ستاروں کی وشیشتا انوسار اُنھوں کی دواران جتنی شکتی، سنبند سمپرک پراپت کر سکتی ہے اُتنی یتا شکنی پراپتی کرتی رہتی ہے۔ دئریکت شکتی لینی کی شکتی نہیں ہوتی ہے۔ اس لینی کی جئسی گیان سُوریہ اونچی تی اونچی ہے، وشیش ستاری اونچی ہے، وئی اونچی استتی کا اُنپوئی نہیں کر سکتی۔ یتا شکتی، یتا پراپتی کرتی ہے۔ جئسی شکتیشالی استتی ہونی چاہیئی وئی اُنپوئی نہیں کرتی۔

اُسی آتمائوں کی سدا یہی بول من سین وا مُک سین نکلتی کے ہونا یہ چاہیئی لیکن ہے نہیں۔ بنا یہ چاہیئی لیکن بنی نہیں ہے۔ کرنا یہ چاہیئی لیکن کر نہیں سکتی۔ اسکو کھا جاتا ہے یتا شکتی آتمائیں۔ سرو شکتیوں آتمائیں نہیں ہے۔ اُسی آتمائیں سو کی وا دوسروں کی وگھن وناشک نہیں بن سکتی۔ ٿورا سا آگی بیدی اُر وگھن آیا۔ ایک وگھن متابا، همت ہر آئی، خوشی ہر آئی ٿر دوسرا وگھن آئینا۔ جیون کی ارتات پرشارت کی لائین سدا ڪلیئر نہیں ہونگی۔ رُکنا، بینا اس وڈی سین آگی بیدتی رہینگی۔ اُر اُرلوں کو یہ بیداتی رہینگی۔ اس لینی رُکنی اُر بینی کی کارٹ تیورگتی کا اُنپوئی نہیں ہوتا۔ کب چلتی کلا، کب چڑھتی کلا، کب اُر تی کلا۔ ایک رس شکتیشالی اُنپوئی نہیں ہوتی۔ کیا سمسیا، کیا سماڏان سوروپ۔ کیونک یتا شکتی ہے۔ گیان سُوریہ سین سرو شکتیوں کو گرھن کرنی کی شکتی نہیں۔ بیچ کا کوئی سهارا ضرور چاہیئی۔ اسکو کھا جاتا ہے یتا شکتی آتما۔

جئسی یہاں اونچی پھاڑی پر چڑھتی ہو۔ جس پی واہن پر آتی ہو، چاہی بس ہر، چاہی کار ہر، تو انجھن پاورفُل ہوتی ہے تو تیورگتی سین اُر بنا کوئی ہوا پاطی کی سهاری، سیدا ہیں پھونچ جاتی ہو۔ اُر انجھن کمزور ہے تو رُک کر پاطی وا ہوا کا سهارا لینا پرتا ہے۔ ناں استاپ نہیں، استاپ کرنا پرتا ہے۔ اُسی یتا شکتی آتمائیں، کوئی نہ

ڪوئي آتمائون کا، سئلویشن کا، سادنون کا آذار لینی ڪي ٻنا، تیورگتی سین اُڙتی ڪلا ڪي منزل پر پھونچ نهين پاتي هئ. ڪپي ڪھينگي، آج خوشي ڪم هو گئي، آج یوگ اتنا شکتیشالي نهين هئ، آج اس ڏارڻا ڪرنی ۾ سمجھتي هوئي ڀي ڪمزور هون. آج شيوا کا امنگ نهين آ رها هئ. ڪپي پاڻي چاهيئي، ڪپي هوا چاهيئي، ڪپي ڏڪا چاهيئي. إسکو شکتیشالي ڪھينگي؟ هون تو آذكاري، ليني ۾ نمبرون آذكاري هون. ڪسي سين ڪم نهين. اؤر ڪرنی ۾ ڪيا ڪھتي؟ هم تو چوئي هئ. آپي نئين هئ. پُراڻي نهين هئ. سمبورڻ ٿوريئي بنی هئ. آپي سميه پرا هئ. بڙون ڪا دوش هئ. همارا نهين هئ. سیک رهي هئ، سیک جائينگي. باپ دادا تو سدا هين ڪھتي هئ، سپي ڪو چانس دينا چاهيئي. همکو ڀي يه چانس ملنا چاهيئي. همارا سُننا چاهيئي. ليني ۾ هم اؤر ڪرنی ۾ جئسي بڙي ڪرينجي. آذكار ليني ۾ آب اؤر ڪرنی ۾ ڪب ڪر لينگي. ليني ۾ بڙي بن جاتي اؤر ڪرنی ۾ چوئي بن جاتي. إسکو ڪها جاتا هئ، يتا شکتي آتما.

باپ دادا ڀه رمڻيڪ کيل ديك ديك مشڪراتي رهني هئ. باپ تو چٽر سُجان هئ. ليڪن ماستر چٽر سُجان ڀي ڪم نهين. اس ليئي يتا شکتي آتما سين آب ماستر سرو شکتیوان بنو. ڪرنی والي بنو. سُنه هين شکتیشالي ڪرم ڪا ڦل ڦپ پاونا، سريشت ڪامنا ڪا ڦل سُنه هين پراپت هونگا. سرو پراپت سيم هين آپکي پيچي پرچائي ڪي سماڻ آوشيه آئينگي. صرف گيان سُوريه ڪي پراپت هوئي شكتيون ڪي روشنی ۾ چلو تو سرو پراپت روپي پرچائي آپيهين پيچي آئينگي. سمجها.

آج یتا شکتي اؤر شکتیشالي ستارون ڪي رِمِجهم ديك رهي ٿي. آچا.

سپي تیورگتی سين ڀاڳ ڀاڳ ڪر پھونچ گئي هئ. باپ ڪي گهر ۾ پھونچي، تو بچون ڪو ڪھينگي پلي پڏاري. جئسا جتنا ڀي أستان هئ، آپڪا هين گهر هئ. گهر تو ايدن ۾ بدينگا نهين ليڪن سنكيا تو بي گئي هئ نان. تو سماڻا پرينجا. أستان اؤر سميه ڪو سنكيا پرماء هين چلانا پرينجا. سپي سماء گئي هو نان! ڪيو تو سپي بات ۾ لَيَنگي هين. ڦر ڀي آپي ڀي بہت بہت لکي هو. ڪيونڪ پانڊوپاون وا جو أستان هئ اُسڪي اندر هين سماء گئي. باهر تک تو ڪيو نهين گئي هئ نان! ورڏي هوني هئ، ڪيو ڀي لگني هئ. سدا هر بات ۾ خوشي موچ ۾ رهو. ڦر ڀي باپ ڪي گهر جئسا دل ڪا آرام ڪهان مل سکينگا! اس ليئي سدا هر حال ۾ سنتشت رهنا، سنگم ڀي ڪي ورداني ڀومي ڪي تين پئر پرٿوي ستبيڪ ڪي محلون سين ڀي سريشت هئ. اتنى بئنني ڪي جڳهه ملي هئ ڀي بہت سريشت هئ. يهم دن ڀي ڦر ياد آئينگي. آپي ڦر ڀي درستي اؤر ڦولي تو ملتني هئ. ڦر درستي اؤر ڦولي دلاني والي بننا پرينجا. ورڏي هو رهي هئ ڀي خوشي ڪي بات هئ نان. جو ملتا، جئسي ملنا سڀ ۾ راضي اؤر ورڏي آرٿات ڪلياط هئ. آچا.

ڪرناڻڪ وشيش سکيلدا هو گيا هئ. مهاراشتر ڀي سدا سنكيا ۾ مهان رها هئ. دهلي ثين ڀي ريس ڪي هئ. پل ورڏي ڪو پاتي رهو. ڀوپي. ڀي ڪسي سين ڪم نهين هئ. هر

آسٹان کی آپنی آپنی وشیشتا ہئ۔ وہ قر سُنائیںگے۔

باپ دادا کو پی ساکار شریر کا آڈار لینی کی کارٹ سمیہ کی سیما رکنی پرتی ہئ۔ قر پی لوں لیئا ہوئا شریر ہئ۔ آپنا تو نھیں ہئ۔ شریر کا ذمیوار پی باپ دادا ہو جاتا ہئ۔ اس لیئی بیحد کا مالک یہی حد ہے جاتا ہئ۔ اویکت وطن ہے بیحد ہئ۔ یہاں تو سنیم، سمیہ اور شریر کی شکتی سپ دیکنا پرتا ہئ۔ بیحد ہے آئو، ملن منائو۔ وہاں کوئی نہیں کھینگا کہ آپی آئو آپی جائو وا نمبروار آئو۔ کلا نِمنتر ہئ آتو کلا آڈکار ہئ۔ چاہی دو بجی آئو، چاہی چار بجی آئو۔ آچا۔

سدا سرو شکتیشالی سریشت آتمائون کو، سدا گیان سُریہ کی سمیپ اور سمان اونچی استتی ہے استت رہنی والی وشیش آتمائون کو، سدا ہر کرم کرنی ہے ”پھلی مئن“ کا امنگ اتساہ رکنی والی همتوان آتمائون کو، سدا سرو کو شکتیشالی آتما بنانی والی سرو سمیپ بچون کو، گیان سُریہ، گیان چندرما کا یادپیار اور نمستی۔

دادیوں سین:- باپ دادا کو آپ بچون پر ناز ہئ۔ کس بات کا ناز ہئ؟ سدیو باپ آپنی سمان بچون کو دیک ناز کرتی ہئ۔ جب بچی باپ سین پی وشیش کاریہ کرکی دکاتی تو باپ کو کتنا ناز ہونگا! دن رات باپ کی یاد اور شیوا یہم دونو ہیں لگی ہوئی ہئ۔ لیکن مهاویر بچون کی وشیشتا یہم ہے کہ پھلی یاد کورکتی ڈر شیوا کورکتی۔ گھوڑی سوار اور پیادی پھلی شیوا پیچی یاد۔ اس لیئی فرق پر جاتا ہئ۔ پھلی یاد ڈر شیوا کری تو سقلتا ہئ۔ پھلی شیوا کو رکنی ہے جو پی آچا بُرا ہوتا ہئ اسکی روپ ہے آ جاتی ہئ اور پھلی یاد رکنی سین سھج ہیں نیاری ہو سکتی ہئ۔ تو باپ کو پی ناز ہئ ائسی سمان بچون پر! ساری وشو ہے ائسی سمان بچی کسکی ہونگی؟ ایک ایک بچی کی وشیشتا ورنن کریں تو پاگوت بن جائی۔ شروع سین ایک ایک مهارتی کی وشیشتا ورنن کریں تو پاگوت بن جائینگا۔ مذوبن ہے جب گیان سُریہ اور ستاری سنگثت روپ ہے چمکتی ہئ تو مذوبن کی آکاش کی شوپا کتنی سریشت ہو جاتی ہئ۔ گیان سُریہ کی ساث ستاری پی ضرور چاہیئی۔

یگلوں کی گروپ سین باپ دادا کی ملاقات:-

1- ایک مت کی پتی پر چلنی والی تو فاست رفتار والی ہونگی نان! دونو کی مت ایک یہ ایک مت ہیں پھیبا ہئ۔ ایک مت کی پھیوں کی آڈار پر چلنی والی سدا تیور گتی سین چلتی ہئ۔ دونو ہیں پھیبی سریشت چاہیئی۔ ایک دیلا ایک تیر تو نھیں ہو نان؟ دونو پھیبی ایک رس۔ تیور پر شارت ہے پاندھ نمبروں ہئ یا شکتیان؟ ایک دو کو آگی بیدانا آرقات سیم آگی بیدنا۔ ائسی نھیں آگی بیداکر خُد پیچی ہو جائی۔ آگی بیدانا سیم آگی بیدنا۔ سپی لکی آتمائین ہو نان؟ دھلی اور بامبی نواسی وشیش لکی ہئ، کیونک راستی چلتی پی بہت خزانہ ملتا ہئ۔ وشیش آتمائون کا سنگ، سھیوگ، سکیا سپ پراپت ہوتا ہئ۔ یہ پی وردان ہئ جو بنا نِمنتر ہے کی ملتا رہتا ہئ۔ دوسري لوگ کتنا محنت کرتی ہئ۔ ساری برهمن جیون ہے یا شیوا کی جیون ہے ائسی سریشت آتمائین دو تین واری پی کھان مشکل پھونچتی ہئ لیکن آپ بُلائو، نہ بُلائو، آپکی پاس سھج ہیں پھونچ جاتی ہئ۔ تو سنگ کا رنگ جو

پرسد هئ، وشیش آتمائون کا سنگ یې اُمنگ دلاتا هئ. کتنا سهنج پاگیه پراپت کرنی والی یا گیوان آتمائین هو. سدا گیت گاتی رهو "واه میرا سریشت پاگیه" جو پراپتی هو رهی هئ اسکا رِثون هئ سدا اُزتی کلا. رُکنی اوئر چلنی والی نهین. سدا اُزتی والی.

2- سدا اپنی کو باب کی چترچایا کی اندر رهني والی اُنپو کرتی هو؟ باب کی یاد ہبین "چترچایا" هئ. جو چترچایا کی اندر رهتي وھ سدا سیف رهتی هئ. کیپی برسات یا طوفان آتا تو چترچایا کی اندر چلی جاتی هئ. اُنسی باب کی یاد "چترچایا" هئ. چترچایا ۾ رهني والی سهنج هین ماياجیت هئ. یاد کو پول ارتات چترچایا سین باھر نکلا. باب کی یاد سدا ساث رهی. جو اُنسی چترچایا ۾ رهني والی هئ اُنهین باب کا سھیوگ سدا ملتا رهنا هئ. هر شکتی کی پراپتی کا سھیوگ سدا ملتا رهنا هئ. کیپی ڪمزور هوکر مايا سین هار نهین کا سکتی. کیپی مايا یاد پل تو نهین دیتی هئ؟ 63 جنم پولتی رهی، سنگم یگ هئ یاد ۾ رهني کا یگ. اس سمیہ پولنا نهین. پولنی سین نوکر کائپی، دک ملا. اپی ڦر ڪئسی پولینگی! اپی سدا یاد ۾ رهني والی.

ودائی کی سمیہ:- سنگم یگ هئ هین ملنی کا یگ. جتنا ملینگی اُتنا ملنی کی آشا بیدینگی. اوئر ملنی کی شپ آشا ہونی چاھیئی کیونک یہ ملنی کی شپ آشا ہین ماياجیت بناء دیتی هئ. یہ ملنی کا شپ سنکلپ سدا باب کی یاد سُتمہ دلاتا هئ. یہ تو ہونی ہین چاھیئی. یہ پوری ہو جائینگی تو سنگم پورا ہو جائینگا. اوئر سپ اچائیں پوری ہوئی لیکن یاد ۾ سمائی رهی، یہ شپ اچا آگی بیدائینگی، اُنسی هئ نان! تو سدا ملن ميلا ہوتا ہین رہینگا. چاهی ويکت دواران چاهی اویکت دواران سدا ساث ہین رهتی هئ. ڦر ملنی کی آوشیکتا ہین کیا! هر ملن کا اپنا اپنا سوروپ اوئر پراپتی هئ. اویکت ملن اپنا اوئر ساکار ملن اپنا. ملنا تو اچا ہین هئ. اچا!

سد اشپ اوئر سریشت پریات رہینگی. وھ تو صرف گڈ مارنگ کرتی لیکن یہاں شپ یی هئ اوئر سریشت یی هئ. هر سیکند شپ اوئر سریشت اس لیئی سیکند سیکند کی مبارڪ ہو. اچا! اوم شانتی.

وردان - باب کی ساث دواران پؤترتا روپی سوڈرم کو سهنج پالن کرنی والی ماستر سروشكتیوان یا

آتما کا سوڈرم پؤترتا هئ، اپؤترتا پرڈرم هئ. جب سوڈرم کا نشچیہ ہو گیا تو پرڈرم ھلاء نهین سکتا. باب جو هئ جئسا هئ، اگر اُسی یتارت پھچان کر ساث رکتی ہو تو پؤترتا روپی سوڈرم کو ڈارٹ کرنا بہت سهنج ہئ، کیونک ساٹی سروشكتیوان ہئ. سروشكتیوان کی بچپی ماستر سروشكتیوان کی آگی اپؤترتا آ نهین سکتی. اگر سنکلپ ۾ یا مایا آتی ہئ تو ضرور گوئی گیت کلا ہئ اتوا نشچیہ ۾ گمپی ہئ.

سلوگن - ترکالدرشی گسی یی بات کو ایک کال کی درشتی سین نهین دیکتی،
هر بات ۾ گلیان سمجھتی ہئ.